

Hoofdstuk 9

Lieve kleinkinderen,

Het volgende hoofdstuk gaat over Jezus en zijn eerste volgelingen, zijn leerlingen, zijn discipelen, zoals ze later in de bijbel genoemd worden. En Johannes de Doper dan? Waar is hij gebleven?

Johannes de Doper is door koning Herodes gevangen genomen. Alleen omdat hij de koning de waarheid had gezegd. Ja, zo gaat dat vandaag aan de dag ook nog vaak. Meestal kunnen mensen de waarheid niet verdragen, als dat over henzelf gaat. Johannes de Doper zei tegen de koning dat hij niet met de vrouw van zijn broer in hetzelfde bed mocht slapen en prompt werd hij door de soldaten van de koning in de gevangenis gegooid.

En dan staat Jezus op het toneel en zegt tegen de mensen dat het Koninkrijk van God dichtbij is gekomen. Kom tot inkeer en vertrouw je toe aan God. Geloof dit goede nieuws! Veel mensen horen Jezus en volgen hem.

Jezus volgen...

Een belangrijk persoon volgen. Dat gebeurt vandaag aan de dag ook veel.

Hoeveel mensen volgen niet bekende vloggers? Heel veel.

Maar mensen die zo 'n bekende en heel belangrijke vlogger volgen, doen dat niet op dezelfde manier zoals de volgelingen van Jezus dat deden. Nee, de leerlingen van Jezus die Hem volgden, lieten alles achter zich, hun werk, hun huis, ja zelfs hun gezin en hun familie.

Komt dat vandaag aan de dag nog wel eens voor?

Ja, ik ken een echtpaar, Theo en Jinke de Jong, die hun huis en hun hele hebben en houden verkocht hebben en zonder inkomen als zendelingen zijn gaan werken in Zuid-Afrika. Op internet kun je hen heel gemakkelijk vinden. Lees daar maar eens wat zij te vertellen hebben over het volgen van Jezus.

Ik heb nog nooit van een volgeling van een vlogger gehoord, dat die datzelfde deed. Jullie wel?

Weten jullie trouwens wat voor werk een zending doet?

Hoofdstuk 9 - Leraar en leerlingen

Mattheus 4 : 17 - 13

Marcus 1 : 14 - 22

Johannes 1 : 35 - 52

Na deze lange en zware weken in het eenzame heuvelland, de dorre woestijn, was de tijd gekomen dat Jezus met zijn werk in Israël ging beginnen. De Geest dreef hem naar zijn volk.

Maar hij ging niet naar de tempel in Jeruzalem. Hij ging niet naar de hoge heren van het Sanhedrin, maar in Galiléa moest hij zijn. Datzelfde Galiléa waar de Farizeeërs geen goed woord voor over hadden.

Daar aan de oever van het meer van Genezareth had zijn Vader in de hemel een aantal mannen uitgekozen om zijn leerlingen te worden. Mannen, die later zijn evangelie zouden verkondigen. Als eerste aan de mensen van Israël en daarna aan de heidenvolken.

Deze Galileeërs waren geen geleerden of belangrijke mensen. Het waren maar gewone mensen die met zwaar werken hun brood moesten verdienen. Het waren gewone vissers. Maar Gods Geest zou op hen komen en daardoor zouden ze later grote dingen doen.

En zo ging Jezus op reis om de mannen te zoeken die op deze wereld zijn vrienden zouden zijn. Drie van hen vond Jezus onder de leerlingen van Johannes de Doper, bij de rivier de Jordaan.

Nadat Johannes de Doper Jezus had gedoopt had hij veel over hem nagedacht. Altijd had hij gedacht dat de komende Messias een machtig koning zou zijn die de vijanden van Israël zou verslaan en hen zou straffen. Maar nadat hij Jezus gedoopt had wist hij dat Jezus niet direct een aards koning zou worden, maar dat Jezus in de eerste plaats gekomen was om zijn volk te verlossen van zonde en kwaad.

Toen Jezus daar bij het meer aankwam zag hij twee mannen in hun vissersboot druk bezig om een visnet in het water te gooien. Het waren de broers Simon en Andréas. Zij waren Galileeërs.

Johannes de Doper, die Jezus aan zag komen lopen, riep naar Simon en Andréas: *'Zie het Lam Gods.'*

'Zie het Lam Gods.'

De beide mannen begrepen direct wat deze woorden van Johannes de Doper betekende. Ze hadden hem zo vaak horen spreken over die Ene, die na hem zou komen en die veel meer was dan hij.

‘Ga naar Jezus toe en volg hem,’ riep Johannes de Doper.

Een kort moment twijfelden Simon en zijn broer Andréas. Om Johannes de Doper hadden ze hun werk opgegeven en waren ze zijn leerlingen geworden. Johannes was in hun ogen een geweldig man met een prachtige boodschap. Konden zij hem nu zo maar in de steek laten en naar Jezus gaan? Maar hun tweestrijd was van korte duur. Johannes had nooit anders gedaan dan wijzen naar de komende Messias. Wat konden ze dan beter doen dan zijn raad opvolgen? Niet meer bij de heraut was hun plaats, maar bij de Koning zelf. Vlug stapten ze uit hun vissersboot en liepen door het water naar de oever, Jezus achterna. Toen ze Jezus ingehaald hadden, durfden ze hem eigenlijk niet aan te spreken. ‘Het Lam van God,’ had Johannes de Doper over hem gezegd. Maar zou hij dan wel met hen willen praten? Met hen, twee heel gewone mensen? Jezus bleef staan. Hij draaide zich om en vroeg: ‘Wie zoeken jullie?’

Eerbiedig antwoordden ze: ‘Rabbi, waar woont u?’

Als deze Jezus de Messias was, dan zou hij begrijpen dat zij heel veel vragen hadden. Te veel om allemaal nu te vragen. Jezus zou hen meenemen naar zijn huis.

‘Ga met mij mee en dan zullen jullie het zien,’ sprak Jezus.

De hele dag bleven ze bij Jezus en toen ze ’s avonds teruggingen naar hun eigen huis wisten ze het heel zeker: Deze Rabbi Jezus uit Nazareth was de Messias-Koning.

Nog maar één dag kenden ze hem en nu al hadden ze alles voor hem over, wilden ze alles voor hem doen.

Toen Jezus hen vroeg of ze mee wilden naar Galiléa hadden ze dadelijk van ja gezegd. Het liefst wilden ze altijd bij hem blijven.

In hun grote blijdschap dat zij nu de Christus gevonden hadden, die Ene waar Johannes de Doper altijd van gesproken had, wilden zij dit grote nieuws graag delen met meer mensen.

Andréas had nog een broer. Hij heette Simon. Ook hij was een leerling van Johannes de Doper geweest. Deze Simon moest dit grote nieuws natuurlijk ook weten. Andréas zocht zijn broer op en reeds van grote afstand riep hij hem toe: ‘Kom mee, Simon, wij hebben de Messias gevonden.’

Simon hoorde zijn broer roepen. Alsof hij erop had staan wachten, direct ging hij met zijn broer mee naar Jezus.

Jezus zag Simon, keek hem strak aan en zei: ‘Jij heet Simon, de zoon van Johannes, maar vanaf nu heet jij ‘Cefas’.

Cefas betekent rots, wat wij vertalen met de naam Petrus. En vanaf dat ogenblik geloofde ook Simon Petrus, de visserman uit Bethsaïda in Jezus van Nazareth.

Nog voordat ze de volgende dag op reis gingen het noorden in ontmoette Jezus nog een jongeman die ook uit Bethsaida kwam. Uit dezelfde stad waar ook Petrus en Johannes woonden. Zijn naam was Filippus.

Jezus keek Filippus in zijn ogen en zei alleen maar: 'Volg mij.'

Toen ging ook deze Filippus Johannes de Doper verlaten en de Koning volgen. Maar ook Filippus had nog een vriend die heel erg verlangde naar de komst van de Messias. En die moest dit grote nieuws natuurlijk ook weten.

Zo snel hij kon ging Filippus op zoek naar zijn vriend. Hij vond hem in de schaduw van een vijgenboom.

'O Nathanaël,' riep Filippus zijn vriend toe, 'ik heb heel groot en blij nieuws. De persoon waar Mozes over geschreven heeft in de wet en waar de profeten over gesproken hebben, die hebben wij hier gevonden: *Het is Jezus, de zoon van Jozef uit Nazareth.*'

Nathanaël keek zijn vriend heel verwonderd aan. Hoe raakte die anders zo rustige Filippus nu opeens zo opgewonden? Hoe kwam het toch dat zijn ogen zo schitterden? Ja, als Filippus echt waar de Messias gevonden had... Maar dat kon immers niet! Je hoefde nog geen Schriftgeleerde te zijn om te weten dat de Messias niet uit Galiléa kon komen!

'Uit Nazareth?' vroeg Nathanaël. 'Kan daar iets goeds vandaan komen? Nee, je houdt me voor de gek.'

Filippus zei alleen maar: 'Kom met me mee, dan zal je het zelf zien.'

'Kan uit Nazareth iets goeds komen?'

Even later zag Jezus Filippus met zijn vriend Nathanaël aankomen. Nog voordat de mannen iets konden zeggen, zei Jezus: ‘Deze man is nu een echte Israëliet, iemand die altijd eerlijk is.’

Nathanaël wist niet wat hij hoorde. Hij vroeg: ‘Hoe weet u wie ik ben?’

Jezus zei: ‘Voordat Filippus tegen je sprak, zag ik je al zitten onder de vijgenboom.’

Toen Nathanaël deze woorden van Jezus hoorde, viel alle twijfel van hem af. Dit was een wonder! Een rabbi die hem zag zitten in de schaduw van de vijgenboom, terwijl niemand hem kon zien. Deze man Jezus, die diep in zijn hart kon zien, deze man kon geen gewoon mens zijn. Heel overtuigend zei hij: *‘Meester, u bent echt de Zoon van God. U bent de Koning van Israël.’*

Jezus nam weer het woord en zei: ‘Nathanaël, geloof je in mij omdat ik wist dat je onder een vijgenboom zat? Jij zult nog veel grotere wonderen zien! Luister jullie allemaal heel goed naar mijn woorden: jullie zullen de hemel wijd open zien en Gods engelen omhoog en omlaag zien gaan om de Mensenzoon te dienen.’

Niet lang hierna gingen ze op reis, naar het noorden van Israël, Jezus en zijn eerste vijf leerlingen. Op de lange stille wegen luisterden deze vijf mannen naar de woorden van Jezus. Hoe vertrouwd waren ze nu al met Jezus. Het was net alsof ze hem al heel lang kenden...

Bethsaïda (ook wel **Bethsaïda**) betekent in het Hebreeuws *vissersdorp*, oude naam van een dorp aan de noordzijde van het [Meer van Tibérias](#), waaruit volgens [Johannes 1:45](#) de eerste drie leerlingen van [Jezus](#), nl. [Simon Petrus](#), [Andreas](#) en [Filippus](#) afkomstig waren.